

6

ஓம்.

வேண்தாமரை இதழ். 2.

சந்மார்க்கதீபம்.

(The Light on the Path
in Tamil.

தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

ப. நாராயண அய்யர்,

மதுரை பிரஹ்மஞாநசபை பிரேஸிடெண்டு.

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலை,

மதுரை.

1911.

[அணு 2.

OM

NI)

ஓம்.
வேண்தாமரை இதழ். 2.

சந்மர்க்கதீபம்.

(The Light on the Path)

in Tamil

தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு

ப. நாராயண அய்யர்,

மதுரை பிரஹ்மஞானசபை பிரெஸிடென்டு.

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலை,

மதுரை.

இதன் லிலை]

1911.

[அணு 2.

ஓம்.

சந்மார்க்கத்ரீபம்.

முகவுரை.

சந்மார்க்கத்தில் நடைபெற விரும்புமவரின் பிரயோஜனார்த்தமாக இந்நூல் எழுதப்பெற்றுள்ளது. ஷிமாசலத்தீன்கண் இருக்கின்ற சித்தர்கள் கணமாகிய வெள்வியம்பலத்தீன் ஒருவராகியமஹாத்மா “ஹைலேரியான்” என்பார் மேபல் காலின்ஸ் என்னும் ஸ்திரீயின் மந்தத்தில் பதியவைத்து, அவ்வம்மையின் மூலமாய் இந்நூலை ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மஹாத்மா ஹைலேரியான் என்பார் அவருடைய குருவினிடமிருந்து இந்நூலை உபதேசம் பெற்றார். அக்குருவும் இந்நூலை முழுவதும் அமைத்தலுரல்லர். இந்நூலின் பெரும்பான்மையான பாகத்தில் சூத்திரரூபமாதவுள்ள உபதேசங்கள் முன்னரே இருந்துள்ளன. அவை பிராசீக ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலிருந்தனவாகத் தெரியவருகிறது. அவைகளை அக்குருவானவர் அலெக்சாண்டீரியா என்ற பட்டணத்திலுள்ள தம்முடைய சீஷர்களின்

பிரயோஜனார்த்தமாக "கிரேக்" பாஷையில் மொழி பெயர்த்தார். அச்சீஷர்களிலொருவர் முன் உலகத்தில் ஸ்தூல சரீரத்துடன் Jamblichus ஆகவீருந்த அறிஞராவர். அவரே இப்போது மஹாத்மாவாகிய ஹைலேரியான் என்பாராவர். அக்குருவான்வர்கிரேக் பாஷையில் மொழிபெயர்க்குங்காலத்தில் சில துட்பமான விஷயங்களைக் குறிப்பாகச் சேர்த்திருக்கின்றார். மஹாத்மா ஹைலேரியான் என்பார் கிரேக் பாஷையினின்று அந்நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, அதை மேபல் காலின்ஸ் அம்மையின் மகத்தில் பதித்தார். அவ்வமமை, தான் அற்புதமாய்ப் பெற்ற அருமையான நூலைப்பொதுஜந உபகாரார்த்தமாக சந்மார்க்கத்தில் பழகுகிறவர்களின் பொருட்டு அச்சியற்றி வெளிப்படுத்தினார். பின்பு மஹாத்மா ஹைலேரியான் என்பார் சில குறிப்புரைகளைச் சேர்த்து அச்சிடும்படி ஆக்ரூபித்தார்.

கர்மம் என்பதைப்பற்றிய வியாஸம் முன் பிரஸ்

ஹைலேரியான் என்பவரின் குரு

இந்நூலின் பிரயோஜனத்தை அறியவிரும்புவோர் இந்நூலின்கண் உபதேசித்துள்ள சூத்திரங்களைச்சிந்தித்து, தியாமித்துத் தந்மயப்படுத்த முயலவேண்டும். சந்மார்க்கமுறையில் முதலில் வெளிவந்த நூல் இந்நூலாம். இசையடுத்து மௌநனர் கீது என்ற நூல் வெளிவந்திருக்கிறது. இவைகளுக்குப்பிறகு குருசாரணங்களில் என்ற நூல் வெளிவந்ததுள்ளது. இம்முன்று நூல்களும், மும்மணிகளேனமதிக்கற்பாலன. இந்நூல்கள் ஆங்கிலத்திலுள்ளவைகளாகையால் ஆங்கிலம் தெரியாதவர்களுக்கும் பயன்படும்படி தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பிரசுரமாயிருக்கின்றன.

முன் இந்நூல் மார்க்க விளக்கம் என்ற நாமத்தின்கீழ் ஞானசகோதரர் காலஞ்சென்ற ராமசாமி அய்யரவர்களால் ஆங்கிலத்தினின்று தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று வெளிவந்தது. அப்புத்தகம் இப்போது கிடைப்பது அருமையாயிருக்கின்றதாலும், மஹாத்மா ஹிலேரியான் என்பாரால் சேர்த்துள்ள குறிப்புரை அப்புத்தகத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்ததாலும், அப்புத்தகத்தின்

வாசகநடை சிற்சிலவிடங்களில் ஆங்கிலம் தெரியாதவர்களுக்குத் தெளிவாயிராததாலும், இந்நூலைப் பதிதாய் என் சிற்றறிவிற்கு எட்டியவரையில் எளிய தமிழ் நடையில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கின்றேன். அறிஞர், மொழிபெயர்ப்பிலுள்ள குற்றங்களைச்சுறுத்து மன்னிப்பார்களாக.

ஓம் தத் ஸத்,

மதுரை பிரஹ்ம
 ஞானமந்திரம்
 1911 (வா)
 செப்டம்பர் 22

ப. நாராயணன்,

சந்மாரீக்கதீபம்.

இவ்விதிகள் சீஷர்கள் யாவருக்கும் பயன்படுமாறு எழுதப்பெற்றன.

அவைகளின் மேல்கவறம்கொள்மின். கண்கள் உள்நோக்கிப்பார்க்குமுன், அவைகண்ணீர் விடும் இயல்பைத் துறக்கவேண்டும். காது உள்நோக்கிக் கேட்குமுன், அதன் வெளிநோக்கிக் கேட்கும் தர்மம் அறவேண்டும். மஹாத்மாக்களின் சந்நிதியில் நாம் உரையாடுமுன், (பிறர் மறம்) புண்ணாகப்பேசும் திறமையை இழுத்தல் வேண்டும். மஹாத்மாக்களின் சந்நிதியில் திற்குமுன், ஹிருதயரத்தத்தில் உன்பாதங்கள் அலம்பப்படவேண்டும்.

பேராசை அறுமினிகள்*

* ஆசை அறுமினிகள், ஆசை அறுமினிகள் ஈசனோடாயினும் ஆசை அறுமினிகள் ஆசைப்படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள். ஆசைவிடவிட ஆந்தமாமே:—திருமந்திரம்.

துறிப்பு:—பேராசை பெருந்துன்பம். அஃது ஒருவன் பிறரைவிட மேற்போகும்படி தூண்டுமியல்பினது; ஒரு இலாபத்தையே கருதி நிகழும். அறிவுடையாரும் திறலுடையாரும் உயர்நலம் அமைந்தஇலக்கியங்களை விட்டு நழுவும்படி அது செய்விக்கும், ஆயினும், மனிதன் விகாசமுறையில் அது இன்றியமையாத ஒருசாதகம், ஆனால் அதன் பலன்கள் அதுபவத்தில், தூளியாகவும் சாம்பலாகவும் மாறிவிடும். மரணம், மிதிதிரபேதம் போன்று, சுயநலம் கருதிச் செய்பவன் கடைமுறையில் தன்னையே ஏமாற்றிக்கொள்வான் என்பது தெளிவாய் ஏற்படும். இந்த முதல்விதி கேட்பதற்கு எளிதாயும் கிறிதாயும் தோன்றும். அதைச் சீக்கிரத்தில் அறிந்தேன் என்று நினையாதே. அதைச் மருத்தினின்று நீக்காதே. மனிதனின் தீய சுபாவங்கள் நமக்குத் தெரியாமலே பலவிதமான மாற்றங்களைப் பெறுகின்றன; அவை சேஷனின் மருத்தில்புதிதுபுதிதாகத்தோன்றுமியுல்பின. “நான் ஆசையுள்ளவனாக

இரேன்” எனச் சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிதாம்; ஆனால் “குருவானவர் உன் மந்ததைப் பார்க்குங் கால், மநம் மாசற்றுத் தூய்மையாய் இருக்கின்ற தைக் காண்பார்” என உறுதிசொல்லுதல் அரிதாம். சுத்தம்நமுடைய ஒருசித்திரக்காரன் தன்வேலையிலே யே கண்ணோக்காய் இருப்பான். அவனே சந்மார்க்க (occultism)த்தில் பழகுவனைவிட, நேர்மையான நெறிமுறையில் ஸ்திரமாக இருப்பான் என மதிக்க லாம். மற்றவனோ, தன் நலம் துறந்தவனாகத் தான் நினைத்தாலும், உண்மையில், தான் என்பதின் வட்டத்தையும், தன் ஆசையின் எல்லையையும் விரியும்படியும் பெருகும்படியும்செய்கிறான் என்றும், தன் நலம் என்பதை விரிவாக்கிக் கொள்ளுகிறான் என்றும், ஏற்படும். இந்த உண்மையே இலகுவாகத் தோன்றும். இது மற்றைய இரண்டு விதிகளுக்கும் பொருந்தும். அவைகளின்மேல்உண்கவந்ததை வை. அவைகளை அறிந்தேன் என, அவசரமாய் நினைத்து மோசம் போகாதே. ஏனெனில், அடிப்படியில் யிழையைக் கண்டுபிடித்தால் அதைத் திருத்திக் கொள்ளுதல் இலகுவாகும். அப்படி இன்றேல்,

நீ உயர்ப்பதவி பெற அப்பிழையும் ஸ்திரப்படிம்,
பெருகும், தீயபலனை அளிக்கும் நிலைமையைப்
பெறும். அப்போது அதை அறுக்க முயலுவாய்;
அது அறுபட சீயும் துன்பமுறவாய்.

2. உயிராசையை அழிந்துகள்.

3. விஷயாநந்த ருகர்ச்சியை அழிந்துகள்.

4. (ஆனால்) ஆசைபற்றியவர்கள்போல்
வேலைசெய்யின். உயிரில் பற்றுள்ளார் போல்
உயிரைப் பேணுமின். விஷயாநந்தத்திற்காக
உயிர் வாழ்வார்போல் ஆநந்தம் கொள்மின்.
தீமையின் மூலத்தை உம் மனத்தின்கண் தேடி,
வேரோடு களைமின். இஃது ஆசை பற்றிய
வன் மனத்தின்கண் பலந்தரும்படி வளர்தல்
போலவே, ஆசைபற்ற பக்தியுள்ள சீஷன்
மனத்திலும், பலந்தரும்படி வளரும். தீரனை
அதை அறுப்பான். நொய்மையானவன், அது
வளர்ந்து விதைசொரிந்து அழியும்வரை, காத்

திருப்பான். காலம் அதிகப்பட அதிகப்பட
அது வளர்ந்துகொண்டே போகும் தன்மை
யுடைய செடியாம். மனிதன் எடுக்கும் எண்
ணிறந்த ஜந்மங்கள் பெருகித் திரளும்போது
அது புஷ்பிக்கும். சந்மார்க்க முறையில் பிர
வேசிப்பவன் தன் ஹிருதயத்தினின்று அதை
வேரறக் களைதல்வேண்டும். அப்போது ஹிரு
தயம் பிளவுறும்; இரத்தம் சொரியும், அவன்
உயிர் முற்றும் அற்றுப்போனதாகத் தோன்
றும். இக்கடுமையான சம்பவத்தை அதுபவித்
தே தீரவேண்டும். மரண சகிதமான பதத்
தில் சேர்ப்பிக்கும் ஸோபாந (ஏணிபோன்ற)
முறையான இம்மார்க்கத்தின் முதற்படியில்
இந்த அநுபவம் நேரிடலாம்; கடைப்படிவரை
யில் வராமலும் இருக்கலாம். ஆனால் ஓ!
சீஷனே! அதைப் பொறுத்தே தீரவேண்டு
மென மகி. அம்முயற்சியில் உன் மனோபவம்
முழுமையையும் செலுத்து. நிகழ்காலம்,

எதிர்காலம் என்பதில் பற்றுவைக்காமல், நித்தியமான காலத்தில் இருப்பவனாக நடைபெறு. இத்தீய ஆசரப்பூண்டு அந்த நித்தியமான காலத்தில் புஷ்பிக்க இயலாது. என்றும் இருத்தல் என்பதற்கு இடையூறான இந்த மாசு, நித்திய நிலை என்ற சிந்தனையின் காற்றுப்படவே, நாசமுறும்.

5. பேதபுத்தியை (வேற்றுமைபாவத்தை) அறுமின்கள். *

* நான் என நீ என வேறில்லை, நண்ணுதல் ஊனென ஊனாயிரென்ன உடனின்றி வானென வானவர் நின்று மனிதர்கள் தேனென இன்பத்திளைக்கின்றவாறே

— திருமந்திரம்.

நாம் அவன் இவன் உவன் அவள் இவள் உவள் எவள் தாம் அவர் இவர் உவர் அது இது உது ஏது, வீமவை இவை உவை யவை நலந்தீங்கவை ஆமவை யாயவையாய் நின்றவவரே.

— திருவாய். மொழி.

குறிப்பு:—இவன் தீயவன், இவன் மூடன், இவனை விலக்கித் தனிமையாக இருக்கலாமென, நினையாதே. உன்சினேகிதன், உன் குரு, இவர்களை விட ஒருபடி அவன் தணிவாய் இருப்பினும் நீயே அவனாவாய். தீயவஸ்து, தீயமனிதன் என்ற வேற்றுமையான எண்ணம் உன்னிடம் உதயமாகித்தடுக்குமாகில், அதனால்கர்மபந்தத்தை உண்டுபண்ணிக்கொள்ளுவாய். அதனால், அப்பேதபுத்திசரியல்லவென்று நீ அறியும்வரை, அவ்வஸ்து, அம்மனிதனுடன் நீ பந்தப்படுவாய். உலகத்தின் பாபமும், வெட்கத்துக்குரிய கர்மமும் உன்னுடையவை என நினை. அதனுடன் நீயும் ஒருபாகம் என எண்ணு. உலகத்தின் சமஷ்டியான கர்மத்துடன் உன் கர்மமும், பிரிக்க முடியாதபடி பின்னியிருக்கின்றது. பூர்ணப் பிரஞ்ஞை பெறுமுன், சுத்தம், அசுத்தம் என்ற எல்லா நிலைமைகளின் அநுபவத்தையும், சமமாகவே நீ அநுபவீத்தே தீரவேண்டும். அதனால், இப்போது அழகுக்குள்ள வஸ்திரமென்று நினைந்து நீ தொடாமல் விலக்குகிற வஸ்திரமானது, நேற்று (முன் ஜன்மத்தில்) உன்னுடையதாகவே இருந்திருக்கலாம்,

இனிநானே (வரும் ஜம்மத்தில்) உன்னுடையதாகவே இருப்பதாகும் என மதி. அது உன்மேல் போடப்படும் போழ்து, திசில் கொண்டு அதைத் தவிர்ந்து விலகுவாயாகில், அது அதிகத் தீவிரமாய் உன்னையே பற்றுவதாகும். ஆசாரக்கள்ளன் தனக்கு சேற்றுப்படுக்கையை உண்டுபண்ணிக் கொள்வான். ஒன்று விலக்கப்பாலது என நினைத்து, அதனால், அஃத விலக்குக. நான் சுத்தமாய் இருக்கவேண்டும், அதனால் அதை விலக்குகிறேன் என எண்ணற்க. அவ்விதம் செய்யற்க.

6. இந்திரிய நுகர்ச்சியின் ஆசையை அறுமின்.

7. விருத்தியாக வேண்டுமென்ற தாகத்தைத் தவிர்மின்.

8. ஆயினும் தனிமையாய் பிறர் சார்பின்றி ஏகனாய் இரு. தேக அபிமான முள்ளதும், பேதபாவமுள்ளதும், நித்தியத்திற்குப் புறம்பாயுள்ளதும், உனக்கு உதவிசெய்யப்பாலதன்று.

இந்திரிய விஷயங்களை அறிவாய், கவனிப்பாய். இவ்விதம் தான், தன்னைத் தான் அறிதல் என்ற முறையை ஆரம்பிக்கலாம்; அவ்வேணி முறையில் முதற்படியில் கால் வைக்கலாம். புஷ்பமானது, தான் புஷ்பிக்கிறேன் என்ற பிரஞ்ஞையின்றி, தன் உள்ளத்தை ஆகாசத்தில்வெளியிடுவதுபோல, மலர்கின்றது. அவ்விதமே நீயும் செய்வாய். உன் ஹிருதயம் அவ்விதமே நித்திய வஸ்துவை நோக்கி மலர நீ முயற்சிக்கவேண்டும். ஆனால் நான் வளர வேண்டுமென்ற ஆசையைத் தவிர். அந்நித்திய வஸ்துவே, உள் பலத்தையும், வளைப்பையும், விகலிக்கும்படி தூண்டற்பாலது. இதில், அதாவது தூய்மையின் வளப்பத்தில் விகாசம் பெறுவாய். அதில், அதாவது முன்னதில் ஸ்தூலம் பெருத்தவின் அவா அதிகப்பட, நீ தஸ் மநுத்தனுவாய்,

9. * உன்னுள்ளத்தில் இருப்பதை மாத்திரம் விரும்பு.

10. உனக்குப் புறம்பாயுள்ளதை மாத்திரம் விரும்பு.

11. கிட்டாததை மாத்திரம் விரும்பு.

12. ஏனெனில், உன் உள்ளத்தில், ஜகஜ்ஜோதி உளது. இதுவே சந்மார்க்க தீபமாய் ஒளி அருளும். இஜ்ஜோதியை உன் உள்ளத்தில் நீ பார்க்க இயலாவிடில், வேறு இடத்தில் அதைக் தேடுதல் வீணை. அது * உனக்கு

தெரிவிக்கிறதெனினும், அது உனக்கு உடனே தெரியாவிடில், அதைத் தேடுதல் வீணை. அது * உனக்கு
தெரிவிக்கிறதெனினும், அது உனக்கு உடனே தெரியாவிடில், அதைத் தேடுதல் வீணை. அது * உனக்கு
தெரிவிக்கிறதெனினும், அது உனக்கு உடனே தெரியாவிடில், அதைத் தேடுதல் வீணை. அது * உனக்கு
தெரிவிக்கிறதெனினும், அது உனக்கு உடனே தெரியாவிடில், அதைத் தேடுதல் வீணை. அது * உனக்கு

பொருள்:—அது சலிக்கிறது, அது சலிக்காமலிருக்கிறது, அது தூரத்திலிருக்கிறது, அது சமீபத்திலிருக்கிறது, அது இந்த ஸமஸ்தத்திற்கு முள்ளிருக்கிறது, அது ஸமஸ்தத்திற்கு வெளியே இருக்கிறது.

புறம்பாய் உள்ளது. ஏனெனில் அதை
 அடையவே, அதில் நீ லயமாகியாய். நீ அது
 வாகியாய். அது கிட்டாது. ஏனெனில், அதை
 அணுக அணுக, அது தூரப்போகின்றது.
 ஜோதிவில் உட்புகுவாய். அதன் வெளி விளிம்
 பைத் தொடமாட்டாய். *

13. சக்தியையும், அதிகாரத்தையும்,
 உற்சாகத்துடன் வீரும்பு.

14. சாந்தியை மிக ஆவலாய் வீரும்பு

15. சம்பத்துக்கள் எல்லாவற்றையும்
 விட மேலாகவீரும்பு.

16. ஆனால், அச்சம்பத்துக்கள் மாசற்ற
 மந்திரினர்க்கு மாத்திரம் உரிமையாகக்கூடிய

* நான் என்றும் தான் என்றும், நாடினேன் நாடலும்

நான் என்றும் தான் என்றும் இரண்டில்லை என்பது

நான் என்ற ஞான முதல்வனே நல்கினான்

நான் என்று நானு நினைப் பொழிந்தேனே.

திருமந்திரம்.

வையாக இருத்தற்பாலன. அதனால், மாசற்ற மந முடையார் ஒவ்வொருவரும் அவைகளை சமமாக உரிமைபாராட்டப்பாலன; எல்லாரும் ஏகோபிக்க, சமூகத்தாருடைய சிறப்பான பொது சம்பத்தாய் அமையக்கூடியனவாக அவை இருக்கப்பாலன. மாசற்ற மநம் அங்கீகரிக்கக்கூடிய தான சம்பத்தின்மேல் ஆசையிருக்கப்பாலது. அதனால், எல்லா ஜீவர்களும் ஒருமித்து அநுபவிக்க இயல்புடைய அச்சம்பத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். நீ விரும்பும் சாந்தியானது, எவ்வாற்றாலும் சலிக்கப்படாததாக அவ்வளவு உயர்தரமுள்ளதாக இருத்தல்வேண்டும்; மேலும் கடவின் அருகில் அலையில்லாத ஜலத்தேக்கத்தில் வளரும் தாமரைப்புஷ்பம்போல, மநம் வளர்ந்து மலரும்படியாக அச்சாந்தநிலை இருத்தல்வேண்டும். சீஷன் அவாக்கொள்ளும் சக்தியானது சாதாரண ஜநங்கள் பார்வையில் அற்பமாகத்தோன்றற்பாலது.

17. சந்மார்க்கத்தை நாடு.

குறிப்பு:— இவ்வார்த்தைகள், சாதாரணமாய் நினைத்தால், அற்பமானவையாகத் தோன்றும். “முன் பிரஸ்தாபித்த விஷயங்களைக் கற்ற நான் எவ்விதம் சந்மார்க்கத்தை நாடாமல் இருப்பேன்?” என சீஷன் வினாவுவான். ஆயினும் இவ்வார்த்தைகளை விரைவாய் உன் கவனத்தினின்று தள்ளி விடாதே, சற்றுப்போறுமையாகச்சிந்திப்பாய். நீ வீரம்து மார்க்கம்தானே? அல்லது நீ ஏறவேண்டியவையாக உன் காகுதியில் கீணப்படும் உச்சிக்குன்றுகளின் மங்கலான தோற்றமோ? முன் எச்சரிக்கையாக இரு. உன் எண்ணம் குற்றும் மார்க்கத்தைப் பற்றியதாகவே இருக்கட்டும். “நான் அதில் நடப்பேன்” என்ற ஸ்வப்பிரயோஜனார்த்தமான எண்ணத்தைத் தவிர்.

இந்த விதிக்கும், இதன் இரண்டாம் பாகம் 17-ம் விதிக்கும் நேர்மையான சம்பந்தம் உண்டு. பலயுகங்களாகப்போராடி, பல வெற்றிகள் பெற்ற பிற்பாடு, கடைசியான யுத்தத்தில் ஜயம் பெற்று குப்தமான முடிவான இரகசியத்தை வெளியிடவே

ண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கும் போது, இன்னும் மார்க்கம் சற்றுதூரம் இருப்பதாக அறிந்து அதற்கு நீ ஆயத்தமாக இரு.

இந்த உபதேசத்தின் பராரகசியத்தை அறிந்தால், இனி புதுமார்க்கத்தின் உண்மையான இரகசியம் வெளியாகும். இப்புதுமார்க்கமோ மனித அநுபவத்திற்குத்தாண்டியது, மனிதனின் மனம் வாக்குகளுக்குப் புறம்பானது. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நனி பொறுமை பாராட்டி, நனி ஆராயவேண்டும். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மார்க்கம் மாத்திரம் உன்னோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும். மார்க்கமும் சத்தியமும் உன் முன்னுள்ள முதல் இலகியங்களாக இருத்தல் வேண்டும். அவைகளை அநுசரித்து உன் வாழ்வு நிகழவேண்டும்.

18. அம்மார்க்கத்தை உள்ளே நோக்கி நாமேன்.

19. அம்மார்க்கத்தைத் தைரியமாய் வெளிநோக்கி நாமேன்.

20. அம்மார்க்கத்தை ஒருமுறையைப் பற்றியதாக நாடற்க. ஒவ்வொருவன் சுபாவத்திற்கு ஓர் ஓர் முறை நலமாகத்தோன்றும். கேவலம் பக்தியாலாவது, கேவலம் உபாசனையாலாவது, கேவலம் தியாககர்மத்தாலாவது, கேவலம் திடமான விஷய ஞானத்தாலாவது, அம்மார்க்கத்தை அடைய முடியாது. இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாய் சீஷனை ஓர் ஓர் படியில் சேர்ப்பீக்கும் தான். எல்லாப் படிகளும் எல்லாமுறைகளும் ஞான பூமிக்கு ஏறும் வீணியாக அமைவதற்கு அவசியமானவை. ஜநங்களின் தீமைகளும் கூட அந்த ஏணியின் படிகளாக ஏற்படுகின்றன. ஏனெனில், ஒருவன் ஏற, ஏற, அத்தீமைகளை ஜயித்து மேற்போகின்றான். மனிதர்களின் நன்மைகளும், அவ்வேணியின் படிகளாகும். அவைகளைத்தவிர்க்க ஒண்ணாது. அந்நன்மைகள் சுகத்தை எங்கும் பரவச்செய்து சுகமான மறுமையை உண்டுபண்ணும் இயல்பினவாயி

னும், அவைகள் மாத்திரம் தனிப்பட நிகழின் பபனற்றவையாம். மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்க விரும்புவோன், தன் சுபாவம் முழுமையையும் அறிவுடனே பயிற்சிக்கவேண்டும். ஒவ்வொருவனும் தனக்குத்தானே மார்க்கம், தனக்குத்தானே சத்தியம், தனக்குத்தானே ஒழுக்க முறையாம். இத்தர்மம் எப்போது நிகழக் கூடுமென்றாலோ, ஒருவன் தான் என்பதின் பூர்ணமான நிலையை ஐயமற அறிந்திருக்க வேண்டும். அவ்விதமான மெய்யுணர்வு உதயமான மேல், தான் என்பது, பிரகிருத வாழ்வின் சம்பந்தமான தான் அல்லன் என்றும், ஆனால் அது தான் என்ற ப்ருதக் பாவத்துக்கு அப்பால் இருக்கும் போர் உயிரை (பரமாத்மாவை) கடைமுறையில் பெறவேண்டி, நாளடைவில் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக அறிவு அகன்றிட, சிரமத்தின் மேல், தான் உண்டுபண்ணிக்கொள்ளும் ஒரு சாதாரணம், ஒரு தருவியாமென

அறிந்தால் தான் இது ஏற்படுவதாகும். இத் தன்மையான நிலையைப் பெறுதலுக்காகவே, பல்வாறான சரீரங்களுடன் விசித்திரமாக ஜீவாத்மா அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறான் என்று உணரவேண்டும். அப்படி உணருபவன் தான் இந்த சந்மார்க்கத்தில் மிதிப்பவனாவன். அதனால் இந்நெறியைக்காண்பான் குப்தமானதும் கம்பீரமானதுமான தம் உள்ளத்தை ஆழ்ந்து நோக்குக. தான் என்ற பிரகடனக் பாவத்தின் (ஜீவாத்மாவின) உற்பத்தி வளர்ச்சிகளை உணர்ந்தும், தன்னைச் சுற்றிலும் தன்னைப்போன்று மேன்மேலும் விகசிக்கும்படி முயலுகின்றவர்களும், தன்னுடன் சேர்ந்து ஒரு ஜாதியாக அமைகின்ற ஸஜாதீயமான இதர ஜீவாத்மாக்களின் அழகையும் இரகசியத்தையும் அறிந்தும் தன்னுடைய இந்திரியங்களை உபயோகித்துப்பலவாறான அநுபவங்களால் பரீக்ஷித்தும், அந்நெறியை நாடுக. பிரபஞ்சம் நடைபெறுதலுக்குரிய தர்மங்களையும், இந்திரியங்களுக்கு கோ

சரமான பிரகிருதியின் தர்மங்களையும், இந்திரியங்களுக்கு அகோசரமான சூக்ஷ்ம தர்மங்களையும் ஆராய்ந்து, அந்நெறியை நாடுக. உன் உள்ளத்தில் விண்மீன் போன்று மங்கலாய்ப் பிரகாசிக்கும் சுடரை நேசித்துப், பரிந்து அந்நெறியைத் தேடுக. அச்சுடரைச், சலியாத மனத்துடனே கூர்ந்து பார்க்கப் பார்க்கவும், ஆராதிக்க ஆரதிக்கவும், அச்சுடரின் ஒளி அதிகரிக்கும். மேன்மேலும் பெருகும். அப்போது அம்மார்க்கத்தின் ஆரம்பத்தைக் கண்டுள்ளோள்வாய். அம்மார்க்கத்தின் முடிவைக் காண்பாயாகில், அப்போதே அச்சுடரின் ஒளி அகண்டஜோதிஸாக விரியும்.

குறிப்பு:—“பலவாறான அதுபவங்களால் பரிசுபித்து நாடுக!” என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதன் அர்த்தம், இந்திரியங்களின் வசமாகி, அதை நாடுதல் என்பதன்று. சந்மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்குமுன், இவ்வீதம் செய்யலாம். அதன் பின் இவ்வீதம் செய்தல்கூடாது. ஆராய்ந்துதெளிந்து இம்மார்க்கத்

தில்பிரவேசித்த பிறகு, விஷயங்களின் வசமாதல்
கூடாது, அப்படி வசமாதல் வெட்கத்திற்கு இடமா
கும். ஆனால், பயமின்றி, அவ்விஷயங்களை அநுபவி
த்து ஆராய்ந்து பார்த்து, பரீக்ஷித்து, அவை உண்மை
த்தைப் பாதிக்காமலிருக்கும் வரை, பொறுமையான
நன்னம்பிக்கையுடன் சாவதாநமாகக் காத்து
இருப்பாய். ஆனால், யாரேனும் ஒருவன் அவைகளின்
வசமாறால், அவனை நிந்தியாதே. உன் கூட யாத்திரை
செய்பவன் சேற்றில் மாட்டிக் கொண்டானென
நினைத்து, அவனை உன் கைகொடுத்துத் தூக்கிவிடு
வாய். சீஷனே! தீயவனுக்கும் நல்லவனுக்கும்
உள்ள வித்தியாசம் அதிகமாக இருப்பினும், நல்லவ
னுக்கும், மெய்யுணர்வு பெற்றானுக்கும் உள்ள வித்
தியாசம் அதினும் அதிகமாம் என்று அறிவாய்.
நல்லானுக்கும், ஈசுவானாகும்படியான நிலையில் நிற்
பானுக்கும் இடைநடுவில் உள்ள தூரம் அளக்க
முடியாது. அதனால், தெரிந்தேன் என நினைத்து
பொதுஜந ஸமூகத்தினின்று உன்னை விரைவாய்
வேறுபடுத்திக்கொள்ள எண்ணாதே. இதைப்பற்றி
எச்சரிக்கையாயிரு. மார்க்கத்தின் முகப்பை நீ
காண்பாயாகில், உன் ஆத்மாவான சுடர் ஒளி காட்

0 ம். அதன் மூலமாய், அதைச் சுற்றிலும் நிகழும் அந்
 தகாரத்தின் பெருமையை உணர்வாய். முதல்பேர
 றில் வெற்றி பெறும் வரையில், மமம், ஹிருசயம், மூ
 ளை எல்லாம் ஒரே இருட்டாகத்தான் இருப்பனவா
 கத்தோன்றும். அத்தோற்றத்தினால் உணக்குப் பயம்
 வேண்டாம். உன் மகக்கண்ணை அச்சிறு சுடரின்
 மேல் சலியாமல் வைப்பாய்; அதன் ஒளி வீருத்தி
 யாகும். உன் உள்ளத்தில் அதைச் சுற்றிலுமுள்ள
 இருட்டின் அநுபவத்தால், அச்சுடரைக் காணாதவர்
 கள் மருளான இருட்டில் நிற்கதியாகத் தத்தளிக்கின்
 றமையை அறிந்து, தெளியக் கடவாய். அவர்களைத்
 தூஷிப்பாதே. அவர்களைக் கண்டு சுருங்கிப் பின்னி
 டாதே. உலகத்தை மூடிக் கொண்டு இருக்கும்
 அவித்தையை அற்பமேனும் நீக்க முயற்சிப்பாய்.
 மருளான அவித்தையின் சக்திகள் உலகத்தை
 மேற்கொண்டு பூராவாக வெற்றி கொள்ளாமல், தடு
 ப்பவரான சில புண்ணியரான தீரர்களுக்கு நீ உதவீ
 புரிவாய். அதன் மூலமாய் அவருடன் கூட்டுற
 வாய் நடைபெற்று, உலகம் நலம்பெற முயலுவாய்.
 இது கஷ்டமான தூதரன். இதனால், அந்தத் துக்

கத்திற்கு உள்ளவாய் ஆயினும், கடை முறையில் பெருகிய சுகத்தையும், ஆநந்தத்தையும் பெறுவாய்.

21. புயலுக்குப் பின் உண்டாம் சாந்த நிலையில் புஷ்பம் மலருவதைக் காண்பாய். அதற்குமுன் இன்றும். புயல் அடிக்கும்காலத்தில் அது (செடி) வளரும், விருத்தியாகும், கவர்கள்விடும், போத்துகள் தரிக்கும், இலைகள் உண்டாகும், அரும்புகள் வெளிப்படும். தான் என்ற பிருதகப்பாவம் உருகிக் கரைந்து போகும் வரையில், அதாவது, ஈசுவராம்சமான ஜீவன், அகம்பாவனையைத் தன் சிருஷ்டி என அறிந்து, தன்னுடைய பரீகைக்கும் அநுபவத்திற்கும் ஒரு சாதநமாக அஃது இருக்கிறதெனத் தெரியும் வரையில், அதாவது தன் சுபாவம் முழுமையும் ஆத்மாவின் வசமாகி ஒடுங்கும்வரையில், புஷ்பம் மலராதது. அதன்பிறகுதான், உஷ்ணதேசங்களில் கனத்த மழை பெய்ந்தபின் உண்டாம் சா

ந்தம்போல், உனக்கு சாந்தம் உண்டாகும். அச்சமபத்தில், ஜீவராசிகள் நாம் கண்ணால்பார்க்கும்படியாக, அவ்வளவு விரைவாய் பலவித பரிணாமங்களைப் பெறுவதாகும். அக் தன்மையான சாந்தநிலை துக்கத்தால் வருந்திய ஜீவனுக்கு உண்டாகும். அந்த ஆழ்ந்த மௌநநிலையில், ஒரு விசேஷம் சம்பவிக்கும். அதனால் மார்க்கத்தைக் கண்டேன் என்ற உணர்வு ஏற்படும். அந்தச் சம்பவத்தை எந்தப்பெயரை இட்டாலும் அழைக்கலாம். பேசுவார் அங்கு ஒருவருமில்லை. ஆனால் பேசும்வாக்கு அங்கு உளது. அஃது இறைவனிடமிருந்து வருகிறது. உருவம் சரீரமில்லாத தேவனாதன் அது. அல்லது மலருகிற ஜீவாத்மாவாகிற புஷ்பம் அது. எவ்விதமான உபமாநத்தினாலும் அதை விவரிக்க ஒண்ணாது. ஆனால், புசல் நிகழும் காலத்திலேயே, அதன் சம்பவத்தை மாத்திரம் உணரலாம். அதை உள்ளத்தில் காணலாம். அதை

விரும்பலாம். அச்சாந்த நிலை ஒரு க்ஷணகாலம் நிகழும்; அல்லது, ஆயிரவருஷகாலம் நிகழும். ஆனால் அதற்கு முடிவுண்டு. ஆயினும் அதன் பலத்தைப் பெற்றவனாய் நீ நடைபெறுவாய். திரும்பத் திரும்ப இவ்விதமே, போராட்டம் ஏற்படும். திரும்பத் திரும்ப அதில் வெற்றிபெற வேண்டும். பிரபஞ்சத்தில் சாந்தம் என்ற நிலை சொற்பகாலம் தான் நடைபெறுவதாகும்.

குறிப்பு:—புஷ்பம் மலர்தல் என்பது தத்துவஞானம் உதயமாதலாம். அத்துடன், நன்னம்பிக்கை, அறிவு, மனோநிச்சயம் உண்டாகும். முதலில் மனம் சம்பலத்தைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு சற்றுநேரம் திகைத்து நிற்கும். அடுத்தகூணம் திருப்திபெறும்; அதுவே சாந்த நிலையாம்.

சேஷனே! அந்த சாந்த நிலையை அநுபவித்தவரும், அதனால் உண்டாகும் பலத்தை அடைந்தவரும், நீயும் அவ்விதம் பெறவேண்டுமென விரும்பு

கின்றார்கள். ஆகையால், பிரஞ்ஞாபூமியில், சீஷன் பிரவேசிக்க அருகனாயின், அவன் தன்னுடைய குருவை எப்போதும் அங்கே காண்பான்.

உண்மையாகவினாவுவோர் அதைப்பெறுவார். சாதாரணமனிதன் பலமுறை நச்சுவான், அவன் வார்தையைக்கேட்பாரில்லை; ஏனெனில் அவன் காமம் பற்றிய மந்தால் வினாவுகிறான், அதற்குரிய பூமியில்தான் அவன் வினா கேட்கப்படுகிறது. ஆகையாலே இந்த 21 விதிகளையும் அநுஷ்டான முறையில் தாண்டியவரே வினாவினாவு விடை பெறுவார்.

சந்மார்க்க முறையில், படித்தல் என்ற பதத்திற்கு, மச்ச்கண்ணால் அறிதல், என்பது பொருள். வினாவுதல் என்றால் உள்ளத்தில் உண்டாகும் நாகமாம். ஞான முறையில் உயர்தர லக்ஷியத்தை அவாவுதலாம். படித்தலில் திறமையுடைமை என்றால், அந்த நாகத்தைச் சொற்பமாயினும் தீர்க்கும் சக்தி பெறல் என்பதாம். சீஷன் கற்க ஆயத்தமானால் அவன் அங்கீகரிக்கப்படுவான். அது நியாயம் தானே. அவன் முன்னரே விளக்கை ஏற்றியிருக்கிறான் அன்றோ? அதை மறைக்கமுடியாது. முதல்

போரில் வெற்றி கொண்டால் ஒழிய, சற்றல் முடியாத விஷயமாம். உண்மையை ஒருவாறு மறத்தால் அறிதல் கூடும். அதை ஆன்மா கிரகிக்காது. புசலைக்கடந்து சாந்தம் பெற்ற சக்ஷணமே, கற்கலாம்; எப்போதும் கற்றல் கூடும். சீஷன் மடம் சலித்து, சந்தேகித்து பராமுகமாக இருப்பினும், அதனால் பாதகமில்லை. மௌனவாக்கு தன்னுள்ளேதான் இருக்கின்றது. சந்மார்க்க முறையைவிட்டுப் பூர்ணமாய் விலகினும், ஒரு நாள் அந்த வாக்கின் நாதம் சப்திக்கும். அவனை பேதிக்கும், அவனுடைய தெய்வ சம்பத்துக்களை ஆசாபாசங்களினின்று வேறு படுத்தும். அப்போது கீழான ஆசாபாசங்கள் துக்கத்துடன் அலரிக்கொண்டு கீழே விழும்; அவன் அவைகளைத் துறந்து சந்மார்க்க முறையை நோக்கித் திரும்புவான்.

அதனால்—“சாந்தி உன்னிடம் உமையட்டும். என் சாந்தத்தை உனக்கு அளிக்கிறேன்.” இத்தகைய மொழிகளை குரு தன் அன்புள்ள சீஷர்களுக்குச் சொல்லுதல் நேரிடும். உண்மையில் சீஷர்களும் குருவும் அபேதர்கள் அன்றோ? கீழ்நாட்டு ஞான

த்தை அறியாதார் சிலருண்டு. அவருக்கும் இத்தகைய (ஆசீர்வாத) ரொழிகளைச் சொல்லுதல் கூடும். திவ்யீதாயும் பூர்ணமாய் இவைகளைச் சொல்லவாம்.

*மும்மணியான உண்மைகளைப் போற்று — அவைகள் ஒன்றொடோன்று நேர் — அவைகளுக்குள் ஒன்று உயர்வு மற்றவை தாழ்வு என்பது இல்லை.

* அவையாவன —

1. மனிதனிடம் உள்ள ஜீவான்மா நித்தியன். அதன் மஹிமைக்கும், அதன் வளர்ச்சிக்கும் எல்லையில்லை.

2. பிராணனைக் கொடுக்கும் ஒரு வஸ்து உண்டு. அதுநம்முள்ளும் புறம்புமாய் உள்ளது; அது மாணமற்றது; என்றும் நலம் தரும் இயல்பினது; அதை ஸ்பரிசிக்கவும், பார்க்கவும், கேட்கவும் முடியாது; ஞானத்தை நாடுவோன்தான் அதை உணர்வான்.

3. ஒவ்வொரு மனிதனும், தனக்குத்தானே தர்ம உபதேசம் செய்பவனும், தானே மஹிமை

முன் பிரஸ்தாபித்தவைகள், பிரஞ்ஞா பூமியின் சுவரில் எழுதப்பெற்ற விதிகள். வினாவுவோர் அவைகளை அடைவார். படிக்க விரும்புவோர் படிப்பார். கற்கத்தாக முள்ளோர் கற்பார்.

உனக்குச் சாந்தி உண்டாவதாக.

உண்டு பண்ணுவோனும், தானே டருளை உண்டு பண்ணுவோனும், தானே தன் உயிரைக்கொடுப்போனும், தானே அதைக்கொடுப்போனும், தானே தனக்கு சம்மானம் அளிப்போனும், தானே தண்டிப்போனும்.

தானே தனக்குப் பக்கவனு டட்டானும்,
தானே தனக்கு மறுமையு மிம்மையும்,
தானே தான் செய்த வினாப்பயன் துய்ப்பானும்,
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. என்ற திருமந்திரம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது

இவ்வுண்மைகள் உயர்நலமுடையவை. யாவரும் அறியும்படியானவை. தாகமுள்ளவர்கள் அவைகளைப் பாடும் பண்ணும்படி உதவிபுரிவாய்.

2-ம் அதிகாரம்.

சாந்தம் என்ற மௌந நிலையில், எதிரொலியை உண்டுபண்ணும் இயல்பினதாகிய நாதம் ஜதிக்கும். அதன் வசநம் இதுவாம். “அது நலமாய் இல்லையே. நீ விளையு செய்ததை அறுத்துவிட்டாய். இனி நீ விதைக்கவேண்டும்.” இந்த நாதமே மௌநமீன உணர்ந்து அதன் ஆஞ்ஞையைக் கொண்டு செலுத்துவாய். நீ இப்போது சிஷ்யாய் இருக்கின்றாய், இப்போது, நிற்கவும், கேட்கவும், பார்க்கவும், வசிக்கவும், சக்தனாய் இருக்கின்றாய்! ஆசையை ஜபித்தாய், தன்னைத்தானறிந்தாய் உன் ஆன்மமலர்ச்சியை நீ கண்ணுற்றாய் அதைத் தெளிந்து அறிந்தாய். மௌந நிலையில் நாதத்தைக் கேட்டாய். இனி பிரஞ்ஞாபூமியில் பிரவேசித்து அதில் உன் பிரயோஜனார்த்தமாக முன் எழுதியிருக்கும் உபதேசத்தைப்படித்துப்பார்.

குறிப்பு:— நிற்கச் சக்தனாயிருத்தலென்றால் நன்னம்பிக்கை கொள்ளுதல்; கேட்கச்சக்தனாயிருத்தலென்றால், மருத்தின் உட்கதவுகள் திறக்கப் பெற்றிருத்தல்; பார்க்கச் சக்தனாயிருத்தலென்றால், மெய்யுணர்வு பெறுதல்; வசிக்கச் சக்தனாயிருத்தலென்றால், பிறருக்கு உதவிபுரியும் சக்தி பெறல்; ஆசையை ஜயித்தலென்றால், தன்னை அடக்கியாளும் முறையை யறிதல்; தன்னைத்தானறிதலென்றால், அந்தர்முகப் பட்டு அங்கிலையினின்று தன்னை (அகந்தை மமதையுள்ள தன்னை) பக்பாதமின்றி நடுநிலைமையாய் ஆராயும் திறமை பெறல்; ஆன்ம மலர்ச்சியைக் காணல் என்றால், மனிதனாயிருக்கும் நிலைமையைவிட உயர்நல மமைந்த நிலைமையைக் கடைமுறையில் நீ பெறப்போகின்றனா யெனச் சூசிப்பிக்கும் காட்சியை கூண்காலமேனும் உன்னிடத்தில் காண்டல்; உன் ஆன்ம மலர்ச்சியை நீ கண்ணுற்றாய். அதைத் தெளிந்தறிந்தாயென்றால், எரிகின்ற ஜோதியைப் பயங்கரமான ஒரு மாயா ரூபமாக மதித்துப் பயப்படாமலும், இமை கொட்டாமலும் பார்க்கும் திறமைபெறல்; இவ்வீதம் சிலருக்கு நேருதல் கூடும். அதனால்

வேற்றி பூர்ணமாகும் சமயத்தில் அதை இழுத்தல் நேரிடும். மௌந நிலையில் நாதத்தைக் கேட்டலென்றால், நல்வழிப்படுத்தும் உற்றதுணை தன்னிடந்தானுள்ளது என்றறிதல்; பிரஞ்ஞா பூமியில் பிரவேசித்தலென்றால், மெய்யுணர்வு பெறுதலுக்கு அநு கூலமாயிருக்கும் மனோ நிலையை யடைதல்; அப்போது நீ தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாகவும், நீ எளிதில் படிக்கும்படியாகவும் பள பளப்பாய் பிரகாசிக்கின்ற விபியில் அநேக வார்த்தைகள் எழுதப்பெறும். சீஷன் ஆயத்தமாயிருந்தால் குருவும் முன்னிற்பர்.

1. இனிவரும் போர் முகத்தில் நான் செய்பவன் என்ற அகங்காரமற்றவனாயிரு. நீ போர் புரிபவனாயிருந்தாலும் யுத்தவீரனை அகங்காரங்கொள்ளாதே.

2. உள்நோக்கி அந்த யுத்த வீரனைக் காண்பாய். அவனை உன் மூலமாக யுத்தம் செய்யட்டும்.

3. யுத்தத்தில் அவன் ஆஞ்செயை
நாடு. அவ்வாஞ்செய்ப்படி நட.

4. . நீ அவன் ஆஞ்செய்ப்படி நடப்பதில்
அவனை தளகர்த்தன் என மதிக்க வேண்
டாம். அவனை நீ என எண்ணுக. அவ
னுடைய ஆஞ்செய்வார்த்தைகள் உன்னுள்ளத்
தில் குப்தமாக இருக்கின்ற ஆசைகள் என
அறிக. உண்மையில் அவனை நீ. ஆனால் உன்
னைவிட அவன் வரம்புகடந்த அறிவும் செல்வ
முழுள்ளவன். அவனை நாடு. போரின் மும்மர
த்திலும் பதட்டத்திலும் அவனை நாடத்தடு
மாறுவாய். நீ அவனை நாடினால்லது அவன்
உன்னை அறிந்துகொள்ளமாட்டான். உன்ன
முக்கை கவநமுள்ள அவன் காதை எட்டினால்,
உடனே அவன் உன் மூலமாகப் போர் புரி
வான். காமனைகள் சூந்நியமாயுள்ள உன்னுள்
ளத்தில் பூர்ணமாக உறைவான். இவ்விதம் நிக
ழுமானால், அவனை உனக்காகப் போர் புரிய

விட்டு, நீ யுத்தத்தில் மரக்கலக்கமின்றி அமைதிபாய் நடைபெறலாம். அப்போது, நீ போடும் ஒரு பாணமும் கூட இலக்ஷியம் தவறாது. நீ அவனை நாடாமலும், அல்லது நாடிப் பரா முகமாக இருந்தாலும், உனக்குச் சாவதானம் இல்லை; உன் மூளை மயங்கும், உன் நெஞ்சம் அவநம்பிக்கை பெற்றுத் தயங்கும். யுத்த களத்தின் தூளியில், உன் கண்ணும், மற்ற இரத்திரியங்களும் மங்கும், அவைகள் தத்தம் தொழில் செய்பத்தவறும். மிக்திரர் இன்னார், பகைவர் இன்னார், எனத் தெரியாமல் உன் மரம் தடுமாறும்.

அவனை நீ ஆபினும் நீ அநித்தியன்; மாணாத்மத்துக்குள்ளானவன். நீ பிசகும் இபல் பினன். அவன் நித்தியன். அவன் பிசகான். நிச்சலன். அவன் நித்தியமான சத்தியன். அவன் உன்மேல் ஆவேசித்து, உன்னுடைய யுத்தவீரனாக ஒருகால் அமைவானாகில், உன்னை

முற்றும் கைவிடான். பரமசாந்தம் அமையும்
நாவில், உன்னுடன் கலந்து ஏகனாவான்.

5. ஜீவனின் காந்ததைக் கவநமாய்க் கேள்.

குறிப்பு:—அதை நாடு; உன் ஹிருதயத்தில்
முதன்மையில் அதைக் கவரி: முதலில் “ அஃது
அங்குஇல்லையே, என் ஆராய்ச்சியில், அபஸ்வரம்தான்
உங்குள்ளது” எனச் சொல்லுவாய். இன்னும் ஆழ்
ந்து கவரி. அப்போதமீ அது இல்லையாயின், மறு
படியும் பொறுமைகொண்டு இன்னும் அதிகமாக
ஆழ்ந்து கவரிப்பாய். ஒவ்வொரு மனிதனின் ஹிரு
தயத்திலும் குப்தமான ஒரு குகை உள்ளது. அதன்
கண் இயற்கையான ஓர் நாசமுள்ளது. மறை
வாய் இருக்கலாம். பூர்ணமாய் மூடப்பெற்று, நிச்சயத்
மாக ஒய்ந்திருக்கலாம். ஆயினும் அஃது அங்குள்
ளது. ஞாநர், நம்பிக்கை, அன்பு என்பவை உன்
னுடைய ஜீவியத்தின் மூலாதாரமாக (அதிஷ்டார
மாக) இருக்கின்றன. தீமையை நாடுபவன், உள்
நோக்கமாட்டான். தன் ஹிருதயத்தின் கண் தொரி
க்கும் காந்ததைக் காதுகொடுத்துக் கேளான்; தன்

ஆன்ம ஒளியைக் கண்ணோக்கான். ஏனெனில் காம
 னைகள் பற்றிய உயிர்வாழ்க்கையை அவன் இலகுர
 யும், சுகமாயும் காண்கிறான். எல்லா ஜீவிதத்தின்
 அடியில் தடுக்க ஒண்ணை பலமான ஜல ஒட்டம்
 ஒன்றுள்ளது. அந்த உயர்தர ஜலம் நித்தியமாயுள்
 ளது. அதைக் கவனித்துப்பார். எவ்வளவு தாழ்
 மையான ஜீவராசிகளாயிருப்பினும், எவ்வளவு ஹீந
 மான பிராணிகளாகவிருப்பினும், எல்லா ஜீவராசி
 களும் அந்தப் பிராணநதியின் ஜலத்தினீ ஒர் ஒர் அ
 சமாயிருப்பதை நீ அறிவாய். அவைகள் அதை அறி
 யாவாம்.* கண் மூடிக்கொண்டு பயங்கரமான ஒர்
 ஒர் மாபாஸுபத்தைக் கற்பித்துக்கொண்டிருக்கலாம்.
 இந்த அர்த்தத்தில் தான் நான் சொல்வது என்ன
 வெனில், † உடவாடி உழுன்று தத்தளிக்கின் ஜீவர்
 கள் எல்லாம் ஈசுவராம்சங்கள், அவித்தையின்வசமாகி
 அவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். அதினால் அவர்களின் ஹி
 ருதயத்தில் நாதத்தின் இனிமையான காந்ததைக் .

* அன்னம் இரண்டுள ஆற்றம் கரையினில்
 துன்னி இரண்டும் துணைப்பிரியர தன்னம்
 தன்னிலை அன்னம் தனியொன்றது என்றக்கால்
 பின்னமட அன்னம் பேறு அணுகாதே—திருமய்திரம்.

கண்டறிதல் கஷ்டமானதுதான். ஆனால் அஃது உன்னுள்ளத்தில் தொநிக்கின்றது என்பதை நிச்சயமாய் நீ அறிவாய். அங்கே கவநிப்பாய்; அதை ஒரு முறை சேட்பாயாகில், பின்பு அஃது உன்னிடம் உன்னைச்சுற்றி என்றும் நிகழ்கின்றதை எப்போதும் யாதொரு சிரமமுமின்றி அறிவாய்.

6. நீ கேட்கும் காநத்தை மநத்தில் பதியவை.

7. அதன் மூலமாய் நேர்மையாம் காந முறையை அறிந்துகொள்.

8. போர்புரியும் யுத்தவீரன் நீ தான் என்றும், அவனே உன்னை ஆளும் அரசனே என்றும் அறிந்து பணிந்து, கொந்தளிப்பின் மத்திரில், மநம் சலிக்காமல் கற்பாறை போல ஸ்திரமாயும், நிமிர்ந்தும், இப்போது நீ நிற்க இயலும். யுத்தத்தின் ஐயாபஜயத்தில் பற்றற்றவனாயும், ஆனால் யுத்தவீரனின் ஆஞ்ஞையைக் கொண்டிசெலுத்த மாத்திரம் நோக்க

முள்ளவனாயும், யுத்தத்தில் முடிவு என்னவித
 மாகுமோ என இனிச் சந்தேகமற்றவனாயும்,
 யுத்தவீரன் ஜயிப்பான், தோல்வி யடைவான்
 என்ற நிச்சய புத்தியுள்ளவனாயும், மநச் சாந்
 தத்துடனும், கண்விழிப்புள்ளவனாயும், துக்க
 த்தினாலும் துக்க நிவிர்த்தியாலும் நீ பெற்றிரு
 க்கும் சூக்திம சரோத்திரேந்திரியத்தை உப
 யோகித்து உள்நோக்கி கவனிப்பாய். நீ கேவ
 லம் மனிதனாக இருக்குமளவும், அந்த உயர்
 தர காரத்தின் சில பாகங்கள் மாத்திரம் உன்
 காதில் விழும். ஆனால் அதைக் கவனமாய்க்
 கேட்டு ஞாபகத்தில் சிரத்தையுடன் பதியவை
 ப்பாய். உன் காதில்விழுந்தவை ஒன்றும் உன்
 மனத்தைவிட்டுப் போகாமல் இருக்கட்டும்.
 அதிணின்று உன்னைச் சுற்றுமுள்ளவைகளின்
 இரகசியத்தின் உண்மையை அறிந்து கொள்
 வாய். காலக்கிரமத்தில் நீ வேறு குருவைப்
 புறம்பாகத் தேடவேண்டுவதில்லை. ஏனென்

றால், ஜீவாத்மாவிற்கு உரிய நாதம் உண்டு *
 அவ்விதமே, அஃது எதின் ஆதாரத்தினால்
 இயங்குகிறதோ அதற்கும் நாதமுண்டு. பிரா
 ணனும்பேசும். ஒருகாலும் மௌனமாயிராது.
 செவிடகை இருக்கின்ற நீ மதிக்கிறபடி, அத
 ன்பேச்சு அமுகைக் குறலன்று, இனிய காந
 மாம். அதனிடமிருந்து, நீயும் அக்காநத்
 தின் ஓர் அம்சமா யிருக்கிறாயென அறிவாய்.
 நேர்மையாம் காநமுடையின் தர்மங்களை அநு
 சரித்து நடப்பதற்கு நீ அதனிடமிருந்து தெரி
 ந்துகொள்வாய்.

9. உன்னைச் சுற்றமுள்ள உயிர்களை
 நேசித்து ஜாக்கிரதையாகக் கண்ணோக்குவாய்.

* கூடக மாண குறியெழுத்தைத் தானறியில்
 வீடக மாகும் விரைந்து.

ஒசையின் உள்ளே உதிக்கின்றது ஒன்றுண்டு
 வாசமலர் நாற்றம்போல் வந்து. —என்றஒளவையார்

குறட்கள் இங்கு கவனிக்கத்தக்கவை.

10. மனிதர்களின் ஹிருதயங்களை அறிவுடனே உள்நோக்கும் திறமை கோள்வாய்.

குறிப்பு:—* உன் நோக்கம் சரீரங்களைக் கருதாமல் இருத்தல் வேண்டும். அப்படி இன்றேல், உன் பார்வை, மாசுள்ளதாக இருப்பதாகவும். அதனால், சரீரங்களை நீக்கிப் பார்க்கும் தன்மை இஃதென அறியவேண்டும்.

பிரஞ்ஞை என்பது பாடபக்ஷமில்லாதது. நடுவநிலைமைபற்றியது. ஒரு மனிதனும் உனக்குப் பகை அல்லன்; ஒரு மனிதனும் உனக்கு மித்திரன் அல்லன். எல்லாரும் உனக்குக் குருவாவர். ஒருவன் பகைவன் எனில் அப்பகைமையின் உண்மையைக் கல்பகோடிகாலம் ஆராய்ச்சி செய்தாலும், அஃது இரகசியமாகவே முடியும். அது அறிவுக்கெட்டாதது. ஏனெனில், மனிதன் என்பதின் உண்மையை அறிதல் வேண்டும். ஒருவன் உன் மித்திரன் எனில், நீயே அவனாவாய். உன் அன்பு விரிதலில் அவன் அடங்குவான். இதன் உண்மையும் இரகசி

*“ஊனியை நீக்கி உணர்பவர்”—திருமந்திரம்.

யம் தான். புதிர்போல் விள்ள முடியாது. இஃதை அறிதல் கஷ்டமானது. உன் ஹிருதயம் தான் என்ற *வேற்றுமைக்குக் காரணமாம் சரீர பந்தங்கள் நீங்கப் பெற்றாவன்றி, ஆத்மாவின் இரகசியத்தை அறிதல் முடியாதகாரியம். அதை வேறுபடுத்தி, அதன் புறம் பாக நீரின்று அதைப் பார்த்தால் ஒழிய அஃது உன் பிரஞ்ஞைக்குப் புலப்படாது. அப்படிச் செய்தால் தான் அதை நீ அறிதல் கூடும். அதுவரை, அதன் சக்திகளை நீ அறியமாட்டாய். அதனால் அவைகளை உபயோகிக்க நீ இயலாய். நற் கர்மத்திற்கு அவைகளைப் பயன்படுமாறு செய்வாய்.

11. உன் ஹிருதயத்தை அதிக ஜாக் கிரதையாக நோக்குவாய்.

12. ஏனெனில், உன் ஹிருதயத்தின் கண், ஒப்பற்ற ஒரு ஒளி தோன்றும். அது தான் உயிரின் வாழ்க்கையைப் பிரகாசிப்பிக்

* கடோபநிஷத்தின் 6-வதுவல்லி 15ம் 17-ம் மந்திரங்களைப்பார்க்க.

கும்; அஃது உன் மனக்கண்ணுக்கு அவ்வுயிர் வாழ்வைத் தெளிவு படுத்தும்.

மனிதர்களின் ஹிருதயங்களை ஆராய்வாய். அதனால் நீ அதன் ஓர் அம்சமாக இருந்து நீ வாழும் பிரபஞ்சத்தின் இயல்பு இன்ன தெனத் தெரிவாய். உன்னைச் சுற்றி எப்போதும் மாறி மாறிக்கொண்டு நடைபெறும் உயிர் வாழ்வைக் கவதிப்பாய். • அது மனிதர்களின் ஹிருதயங்களின்கண் தோன்றும் எண்ணங்களால் ஆயது என நீ அறிவாய். மனிதர்களின் ஹிருதயங்களின் அமைப்பையும், அவைகளின் தத்துவத்தையும் அறியவே, சிறுகச் சிறுக, விரிந்த பிரபஞ்சத்தின் உண்மையை நீ அறிய இயலும்..

13. அறிவு உண்டாக, வாக்குண்டாகும். அறிவைப் பெறுவாயாகில், வாக்கை அடைவாய்.

தூறிப்பு:—தெளிவான உறுதியான ஞானம் நீ பெறும்வரை பிறருக்கு உதவிபுரிய உன்ஞல் இயலாது. இந்நூலில் பிரஸ்தாபித்துள்ள முதல் 21விதிகளையும் நீ அறிந்தும், கந்தமீடம் (Hall of learning) பிரவேசித்தும், சக்திகள்விகசிக்கவும் அதாவது மலரவும், இந்திரியம் (மனசு) விலங்கற்று சுதந்தரம் பெறவும், இவ்விதம் நீ நடைபெறும்பொழுது, உன் உள்ளத்தின் ஊற்றின்கண் வாக்கு வெளிப்பட நீ தெரிவாய்.

இந்த 13-ம் விதிக்கு மேல், முன்னர் சொல்லியிருக்கின்றதைவிட அதிகமாக உரையாட நான் வல்லேன் அல்லன்.

என் சாந்தத்தை உனக்கு அளிக்கிறேன்.

இக்குறிப்புகள், என் சாந்தத்தைக் கொடுக்கப் பெறுகிறவர்களுக்கு உபயோகமாக, எழுதப்பட்டுள்ளன. வெளிப்பார்வையாகவும், அந்தர்முகப்பட்டு இவைகளைப் படிக்கக்கூடியவர்கள் இவைகளின் பிரயோஜனத்தைப் பெறுவார்.

14. அந்தர் இந்திரியங்களின் உபயோகம் பெற்றும், பகர் இந்திரியங்களின் காமனைகளை ஜயித்தும், அகங்காரத்தின் பற்றுக்களை வென்றும், ஞானம் அடைந்தும், மேல், ஓ! சீஷனே! உண்மையில் சந்மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்க ஆபத்தம் செய்வாய். சந்மார்க்கத்தைக் கண்டாய். அதில் நடைபெற உன்னை ஆபத்தம்பண்ணிக்கொள்ளுவாய்.

o

15. பீருதிவி, வாயு, அப்பு, இவைகளை வினவு. இவைகள், நீ அறிந்துகொள்ளும்படியாக, வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற இரகசியங்கள் இன்னவை என அறிவாய்.

அந்தர் இந்திரியங்கள் மலரவே அவைகளை நீ அறிய இயலும்.

16. பூமியின் கண்ணுள்ள மஹாத்மாக்கள், நீ அறியும்படியாக, இரகசியங்கள் என்ன

வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என வினவு.

பகிர் இந்திரியங்களின் காமனைகளை ஜயித்த நாயாகில், இவர்களை வினவும் சுதந்தரம் உனக்கு உண்டாகும்.

17. அந்தரங்கமாயுள்ள, ஏகான அந்த ஒருவனை, கல்பகோடிகாலங்களாக நீ அறியும் படியாக வைத்திருக்கும் இரகசியங்கள்யாவை என வினவு.

ஜீவாத்மாவின் பற்றுக்களை ஜயித்தல் தான் மிகவும் கஷ்டமானது. அவை கல்பகோடிகாலங்களின் கர்மத்தின் பயனும். அதனால் கல்பகோடிகாலங்களின் பெருகிய அநுபவம் பெறும்வரை இப்பயனை எதிர் பார்க்காதே. இந்த 17-ம் விதியை அறியவரும் சமயத்தில், மனிதத்தன்மையைத்தாண்டிய உயர்பதவியை அடையும் வாயிலில் மனிதன் நிற்பவனாவன்.

18. இப்போது உன்னுடையதாக இருக்கும் ஞானமானது, நீ எல்லாப்பரிசுத்த ஜீவாத்மாக்களுடன் ஒருமைப்பட்டிருக்கின்றாயாகையாலும், அந்தர்கதமாயுள்ள ஒன்றிடன் நீ ஐக்கியமாக இருக்கின்றமையாலும், உன்னுடையதாக இருக்கிறதேன மதி. அதை ஈசுவரன் உன்னிடம் பிறர் உபகாரார்த்தமாய் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாய் அடைக்கலமாகக் கொடுத்திருக்கிறார். அதை நம்பிக்கை துரோகம் செய்தாலும், அதை தூர்விஷயமாக உபயோகித்தாலும், அதைப்பற்றி அஜாக்கிரதை கொண்டாலும், நீ அடைந்திருக்கும் உயர்பதவியை விட்டு, நீ கீழே விழவும் கூடும். இப்படி ஏறியும், இந்த உத்திரவாதத்தின் பளுவை வகிக்க முடியாமலும், மேல் நோக்கிப் போக இயலாமலும், மஹாங்கள் பின்வாங்கிக் கீழேவிழுகிறதமுண்டு. ஆதலால், இனி இவ்வீதம் நேரிடும் காலத்தைப்பயத்துடனும் நடுக்கத்

துடனும் எப்போதும் கவனித்து, உற்ற சந்நத்த
கை இருக்கக்கடவாய்.

19. ஈசுவரனாகவேண்டிய படியில் நிற்பானுக்கு விதியும் ஏற்படுத்தல் இயலாது என்றும், வழி நடத்துபவரும் இல்லை என்றும் முன்னோர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், சீஷன் புத்தி தெளிவுபடுமாறு, இனிவரும் போரின் தன்மை இஃதென அடியில் தெரிவிக் கப்பெற்று இருக்கின்றது:—

பொருளல்லாததும், இருத்தலல்லாததுமானதை ஒரே பிடியாகப் பற்றுவாய்.

20. மௌநமான வாக்கை மாத்திரம் கவநமாய்க் கேட்பாய்.

21: வெளி இந்திரியத்திற்கும் அந்தர் இந்திரியத்திற்கும் தோன்றாததை மாத்திரம் நோக்குவாய்.

நீ சாந்தம் பெறுவாயாக.

ஓம் தத்ஸத் ஓம்.

தெளிவாய். இக்கயிறு கணக்கில்லா நுண்ணிய நூற்களால் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. அவைகள் சேர்ந்து அடர்ந்து பெருத்த கயிறாக ஆகின்றன. இந்நூற்களில் வர்ணமில்லை. நேர்மையிலும், பலத்திலும், சமமாய் இருத்தலிலும், அவைகள் பூர்ண நிலைமையைப் பெற்றிருக்கின்றன. இக்கயிறு எல்லாவிடங்களிலும், பிரவேசிக்கின்றதில், அதிசயமான விக்கிரங்களைப் பெறுகின்றது; பலமுறை ஒருநூல் ஒரோர்இடத்தில் சிக்கிக்கொள்கிறது. அவ்வது அஃது ஒருசமயத்தில், அதன்நேர்க்கதியைவிட்டு பலமாய் இழுக்கப்பட்டு மாட்டிக்கொள்ளப் பெறுகிறது. அதனால், வெகுகாலம் அந்நூல் நேர்மையான கதி விலகி இருக்கின்றமையால், கயிறு முழுமையும் அதன்படியே நிகழ்வதாகிறது. ஒரு காலத்தில், ஒருநூல் அழுக்காலும் வர்ணத்தாலும் களங்கத்தைப் பெறுகிறது. அக்களங்கம் அந்நூலின் பட்டஇடத்தை மாத்திரமல்லாமல், அந்நூல்முழுமையையும், அசுத்தப்படுத்துகிறது. சில சமயத்தில், அதனால், கயிற்றின் மற்றைய நூல்களும் அவ்வழுக்கால், அவ்வது அவ்வண்ணத்தின்படியே நிகழ்கின்றன. இந்நூல்கள் பிணைகளை பொருட்டு அவை

கள் போலவும், மின் சாரம் ஒடும் தந்திகள் போலவும், துடிக்கின்ற நரம்புகள் போலவும், இருக்கின்றன என்று கருதுவாய். அதனால் ஒரு இடத்தைத் தாக்கும் கனங்கமும், சிக்கலும், எவ்வளவு தூரம் பரவக்கூடியனவென மதிக்கிராய்! ஆனால், கடைமுறையில், பிராணகலையுள்ள நீண்ட இந்நூற்களின் தொகுதி ஜீவாத்மா வாகத் தனித்து நிகழ்தலுக்குக் காரணமாகும். இது மருளான கிழவினின்ற ஜோதிஸ் நிலைமைக்குப் போவதாகும். அப்போது, இந்நூல்கள் வண்ணமில்லாமல் இரா. ஆனால், அவை சுவர்ணம் போன்று நிறம் பெறும். திரும்பவும் அவை நேர்மையாகவும், சமமாகவும், ஒன்றோடொன்று பொருந்தினவையாகவும் இருப்பனவாகும். திரும்பவும் அவைகளுக்குள் நேர்மையும், அந்நியோந்நியமும், நிகழும். இத்தகைய அந்தர்முகமாயுள்ள நேர்மையை அறிந்தால், பகிர்முகமாயுள்ள நேர்மை அறியப்படும்.

2. இந்த உபமாநமானது உண்மையின் ஒரு பாகத்தின் ஒரு சிறு அம்சத்தை விளக்குகின்றது. அது மிகவும் அற்பமானது. ஆயினும் அதைச்

சிந்தனை கொள். அதன் மூலமாய் இன்னும் அதிகமான பாகத்தை அறிதல்கூடும். இனிவருங் காலசம்பவம், நிகழ்காலத்தில் இப்போதுநடைபெறும் தனித்தனியான விஷயங்களுடன், ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமலும், யாதொரு நீதிமுறை இன்றியும், உண்டாக நிகழுமென நினையற்க. ஆனால் வருங்காலம் நிகழ்காலத்துடன் இடையறாத தொடர்பு என அறிக. அவ்விதமே, நிகழ்காலம், இறந்தகாலத்துடன் தொடர்பாய் இருந்திருக்கிறது எனத் தெளிக. இது முதன்மையில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது. கயிற்றின் உவமை தர்சனம், ஒரு பிரஞ்ஞா பூமியின் ஒருமுகப் பார்வையில், சரியானதுதான்.

3. சந்மார்க்க முறையில் கொஞ்சம் கவனம் வைத்தால், அதிகமான கர்மபலன் உண்டாகுமெனச் சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனில், சாதாரண மாயுள்ள நன்மை, தீமை என்பவைகளைப்பற்றி வியக்தமான சித்தாந்தம் பெறாமல், சந்மார்க்கமுறையில் எவ்வித சுவரமும் வைத்தல் முடியாது. அதனால், சந்மார்க்கமுறையின் முதற்படியில், நன்மை இது

தீமை இது, என சீஷன் அறியவேண்டும். அவை களைப்பற்றித் தெளிவான சித்தாந்தம் பெறல்வேண்டும். இரண்டில் ஒன்றைத் தீர்மானித்துத் தெளிய வேண்டும். இதுவோ, அதுவோ என அவ்ந்தையால் உண்டாகும் சந்தேகம் அவன் மனத்தில் இருத்தல்கூடாது. நன்மைபற்றிய மார்க்கத்திலாவது, தீமை பற்றிய மார்க்கத்திலாவது, இரண்டில் ஒன்றில் இனி நடைபெற வேண்டுபவன் ஸ்திரமான தீர்மானம் கொண்டு, இரண்டில் ஒரு மார்க்கத்தில், அறிவுடனே ஒழுக்கின்றவன் ஒரு அடிவைத்தாலும், அதனால் அதிக கர்மபலத்தை உண்டுபண்ணிக் கொள்ளுகிறான். பெரும்பாலர் தம்முடைய இலக்கியத்தை தீர்மானிக்காமல், அங்கு மிங்கும் தடுமாற்றம் கொண்டு செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாழ்நாள்முறையை ஒழுங்குபடுத்தினார்களில்லை. அதனால், அவர்களுடைய கர்மங்கள் குழப்பமாய் நிகழ்கின்றன. சந்மார்க்கத்தில் ஒரு படி வைக்கவே, இக்குழப்பம் குறைவுபடும். கர்மபலம் அதிகமாகப் பெருகுகிறது. ஏனென்றால், எல்லாக் கர்மங்களும் எல்லாப் பிரஞ்ஞா பூமிகளிலும் ஒரே லக்கியத்தை நோக்கிணையாகச் செல்லு

கின்றன. சந்மார்க்கத்தில் பழகும் அப்பியாசி, அரைமநத்தினனாக இருக்க ஒண்ணுது. ஞாநப் படி ஏறின பிறகு, திரும்புகல் என்பது முடியாது. இது, விருத்தர் மறுபடியும் பாலராதல் முடியாதது, போன்றதாம். ஜீவாத்மா, காலக்கிரமத்தில் அபிவிருத்தி யடைந்தவனாய், உத்தரவாதத்தை வகிக்கும் நிலைமையைப் பெற்றிருக்கிறான். இனி அதினின்று பின்வாங்குதல் முடியாத காரியமாம்.

4. கர்மபந்தத்தினின்று தப்பவேண்டுமென்பவன், மருளினின்று பெயர்ந்து ஞாநம் என்ற வெளிச்சத்தில் புகவேண்டும். முன் பிரஸ்தாபித்த நூல்கள் அழுக்குப்படுத்தும் விஷயங்களுடன் சம்பந்திக்காமல் இருக்கும்படி தன் வாழ்வை உயர்நலம் அமைந்தமுறையில் நிகழும்படி செய்யவேண்டும். ஆசாபாசங்களில் சிக்குண்டு தடுமாறாமல் மநப்பற்றுக்களைத் தவிர்க்க வேண்டும். இப்படிச் செய்பவன் கர்மவிதி நிகழும் பூமியினின்று தன்னை வேறுபடுத்தி உயர்த்திக்கொள்ளுவான். ஆனால், அக்காரணம்பற்றித் தானதுபலீக்கும் பிரகிருத வாழ்வை விட்டுவிடான். தான் நடைபெறும் பூமி கரடுமுர

டாயும், அசுத்தராயுமிருக்கலாம். அல்லது, அஃது ஆசாபாசத்தை யுண்டுபண்ணும் இனிய விஷயங்களான மகரந்தங்களுள்ள செழுமையான வனப்புள்ள புஷ்பங்களால் நிரம்பியிருக்கலாம். ஆனால், தலைமேல் என்றும் விரிந்த ஆகாசம் இருக்கின்றது. கர்மபந்தத்துக் குட்படாமலிருக்க விரும்புவோன் இவ்வாகாசத்தை ஸ்வஸ்தாநமாகக் கருதற்பாலது. அதன்மேல் “வ்யோமன்” என்று சொல்லப்பெறும் சூக்ஷ்ம ஆகாசத்தைத் தன் நிலையமாக மதிக்கவேண்டும். நற்கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற அவாவுள்ளவன் பலகுழப்பங்களால் மயங்குவான். தானே யறுத்துச் சுகமறுபவிக்கவேண்டி நல்விதை என்ற விதையை விதைக்கமுயலுபவன் ஆயிரக்கணக்கான களைகளையும் நடும்படி நேரிடும். அத்தன்மையான களைகளுள், கொழுத்த உறுதியான இராஷ்டதன்போன்ற ஒரு பெருங்களையும் உண்டாகும்படி சம்பலிக்கும். அதனால், நீயே அறுத்தறுபவிக்க வேண்டுமென்று கர்மமென்ற எவ்வித்தையும் விதைக்க விரும்பாதே. எல்லா உலகும் அறுபவிக்க இயல்பினதாகிய விதையை மாக்கிரும் விதைக்க விரும்புவாய். நீ உலகத்தின் தீராமசுறாய் நுகர்வாய். உலகத்திற்கு